

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, 2021. október 30. XV. Évfolyam 44. szám

Csudák vannak

Tősgyökeres locsodpusztai vagyok, mint ahogyan nagyon sok péceli onnan jött, az én családom is. Családomnak 1945. óta folyamatosan van kötődése templomunkhoz, mert az énekkar megalakulása óta mindig énekelt a kórusban valaki közülünk. Dédszüleim kezdettől, (mamám, akitől a nevemet örököltem). Aztán egyik nagybátyám a feleségével is kórustag volt, mielőtt még szünetelt a működése.

Én Almási Zita által találtam rá, aki tudta rólam, hogy nagyon szeretem a hangszeres énekeket, így elhívott a gitáros misékre. A gitáros énekkar megszűnésekor pedig Viki hívott a nagy kórusba, amire az egyik próba ideje miatt nemet készültem mondani. De a tervezett bejelentés napján megtaláltam a dédszüleim aláírt nevével ellátott kottákat, amiket használunk, és nagyon meghatódtam. Úgy éreztem, ez egy jel, hogy maradjak, azóta is itt énekelek.

Dédszüleim kint voltak a '38-as Eucharisztikus Kongresszuson, a mostanin pedig én 38 évesen. Talán ez sem véletlen. Amikor megtudtam, hogy bekapcsolódhatunk a nagy kórusba, szerettem volna valami módon segíteni a Kongresszus lebonyolításában, ezért jelentkeztem önkéntesnek. Koordinátorként nagyon jó emberekkel találkozhattam. A polgárvédelemnél is önkénteskedek, de itt teljesen más összetétele, hozzáállása volt az embereknek. Bár a hit különböző lépcsőfokain álltak, a világi rendezvények önkénteseivel össze sem lehet hasonlítani őket. Figyelmeseek, hálásak, lelkesek, segítőkészek voltak.

Olyan csodálatos élményekhez jutottam azon a héten, amiket nem is reméltem. Korábban azt sem tudtam, mit jelent a *tanúságtétel* kifejezés, most pedig személyes hasznot meríthettem belőlük csupán azért, hogy jókor voltam jó helyen. Némelyik vallomást ámulva, könnyek között hallgattam, annyira meghatódtam.

Mire a zárómise kórusában megszólalhattunk, a sok pozitív tapasztalat előkészítette, kinyitotta a szívemet-lelkemet. Szívmelengető érzéssel tűztem a blúzomra a két hazai Kongresszus jelvényét, és a Himnusz éneklése is emelkedetté tette a hangulatot.

Családunkban a dédim nagyon szerette volna mindnyájunknak átadni a hitet, mindig emlegette, hogy bérmálkozzunk. 9 éves voltam, amikor ő meghalt, mi pedig nem jártunk utána templomba. Amikor a kézírásával ellátott kottát megfogtam, azonnal felidéződött bennem a hangja: *Bérmálkozzatok!* Az én életemben ez az esemény az ő mennyei közbenjárására két évvel ezelőtt jött el. Misére azonban továbbra is csak akkor jártam, ha az énekkarban énekeltünk.

2020 nyarán valami megváltozott. A karitásztáborban sok szolgálatot vállaltam, és a napokat mindig szentmisével kezdtem, így felfedeztem a bennük rejlő örömeket. A tábor letelte után is igyekeztem mind gyakrabban eljutni, különösen októberben, ami a Szűzanya hónapja. Nekem Mária nagyon fontos az életemben, Őhöz nagyobb bizalommal és gyakrabban fordulok, mint Jézushoz.

Akkoriban elég rossz lelkiállapotban voltam, úgy éreztem, semmi nem sikerült, amire addig vágytam, minden összekuszálódott körülöttem. Máriához imádkozva kértem a segítségét, mutasson utat, hogyan folytatódjon az életem. Elég időseként éreztem magam ahhoz, hogy

döntsek: vonzott a szerzetesi hivatás, de nem voltam biztos benne. A házasság gondolata is foglalkoztatott, nagyon vágytam valami komoly jelre.

Csakis a Szűzanya közbelépésének tulajdonítom, hogy pár hét elteltével megjelent az életemben álmaim lovagja, akibe azonnal szerelmes lettem. Kapcsolatunk a coviddal való küzdelemmel indult, de ebből kigyógyulva egy olyan világ köszöntött rám, amit legmerészebb álmomban sem reméltem. Azóta mintha nem is velem történnének az események. Minden rendeződött körülöttem, és hiszem, ez nem emberi erőfeszítés eredménye. Csakis Mária hathatós közbenjárása lehet az oka, amiért nagyon hálás vagyok neki. Ennek kifejezése gyanánt elzarándokoltam Máriapócsra is. Noha anyai ágról a település közeléből származom, de még soha nem jártam ott korábban.

Rákaptam a Máriapócsi Szűzanya kilencedének végzésére. Ezt azért szeretem, mert nem csupán kérés, hanem hálaadás is, és segít elfogadni Isten akaratát, ha nem teljesül a kérésem. Így jutottam el oda, hogy az életemben bekövetkezett korábbi nehézségekért, fájdalmakért is hálás tudok lenni. Látom, hogyan hoz ki az Isten jó dolgokat abból, amit tragédiának éltem meg az adott pillanatban.

A mostani októberben - egy év elteltével - a Szűzanyának köszönhetően teljesen más színben látom a világot, egyfolytában hirdetem, hogy csodák léteznek. Akármi történik velem, a szívem megtelik hálával, a pillanatnyi rossz dolgokban is fel tudok fedezni valami jót. A nyári motoros kirándulásunkat végigimádkoztam, mindvégig éreztem Mária oltalmát, ahogyan hétköznapi dolgokban is. Nap mint nap csak ámulok, és a világ legboldogabb emberének érzem magam.

Korábban úgy gondoltam, hinni otthon is lehet, nem kell hozzá templomba menni. Ez a nézetem mostanra megváltozott, szívesen veszek részt szentmisén. **Kubinyi Aranka**

Tökös szentek? (1. rész)

Utóbbi néhány évben ősszel egyre szélesebb körben tapasztaltam itthon, hogy Mindenszentek ünnepéhez közeledve mind magánházaknál, mind az iskolákban megjelennek „szebbnél szebb” töklámpások, csontvázak, denevérek, pókhálók és hasonló rémisztő díszítő elemek. Habár nem vagyok egy vénség, mégis számomra teljesen újnak számít ez a jelenség, mely az én gyermekkoromból szinte teljesen hiányzott. A szemináriumban kicsit burok alatt is voltunk, így onnan nem igazán tudtam figyelemmel kísérni, mi folyik ilyenkor a világban, a szentelés előtti két évben pedig az USA-ban voltam, ahol autentikus környezetben tanúja és részese voltam a Halloween megünneplésének. Onnan hazatérve megdöbbenve tapasztaltam, hogy mennyire beszivárogtak hozzánk az ünnephez kapcsolódó bizonyos szokások, minden bizonnyal a termékeny amerikai filmiparnak és az azok nyomán virágzó, tartalom nélküli, de divatot teremtő szubkultúrának köszönhetően; megjegyzem, teljesen gyökértelenül és oly módon, hogy az ezen szokásokat űzők nagy részének „halvány lila segédfogalma” sincs, miről is szólnak azok igazán.

Nézzük meg tehát nagyvonalakban, mi is ez a Halloween!

Neve egyértelműen keresztény, jelentése „Minden szentek előestéje” („AllHallows' Eve/Evening”). Október 31-én ünneplik tehát, és a katolikus egyház minden, külön naptári ünnepel nem rendelkező, szentről megemlékező ünnepének kezdetét jelenti, melyhez szorososan kapcsolódik a november 2-án tartott halottak napja is. Ez önmagában még mind szép és jó, de hogyan is kapcsolódik szentjeinkhez és elhunyt szeretteinkhez a töklámpa és az édességért történő házalás?

Úgy, hogy az angol-szász területen ünnepelt Halloween egy három kultúrkört és az azokhoz kapcsolódó ünnepeket és népszokásokat magába olvasztó ünnepnap, mely mai formájában csupán modern kori jelenség, amely a 20. század első felére vezethető vissza.

Az ünnep eredete a pogány kelta kultúrában keresendő, akik október 31-én egy kettős ünnepet ültek Samhain néven. Ez volt a betakarítást követő hálaadó ünnepség, ugyanakkor a boszorkányok, szellemek, kísértetek ünnepe is, mivel a kelta hiedelemvilágban 31-e éjszakáján megszűnt a határ az élők és holtak világa között és a (főként gonosz) szellemek visszajöttek kísértetni, és hogy betegségeket terjesszenek és megrontsák a termést. Őket igyekeztek elriasztani rémisztő bábukkal, jelmezekkel és nagy tüzekkel.

A rómaiak hódításával együtt saját ünnepeik is megérkeztek a területre, melyek egybeolvadtak az őslakosok jeles napjaival. A Birodalomból két ünnep, és az azokhoz tartozó szokások is kapcsolódtak a Samhainhoz: Pomona, a gyümölcsfák és kertek istennőjének ünnepe és a Parentalia, a holtak tiszteletének szánt nap, a Lemuralia ünnep, ami a római vallásban olyan ünnep volt, amelynek során az ókori rómaiak ördögűzési rítusokat hajtottak végre.

A kereszténység államvallássá válásával és elterjedésével pedig elérkezett az ünnep „megkeresztelésének” ideje. A taktika ugyanis az volt, hogy nem tiltják be a pogány ünnepeket, hanem ezekre a napokra új tartalommal bíró keresztény ünnepeket tettek, amik azért gondolatvilágukat, vagy külső megjelenési formáikat tekintve némi rokonságot mutattak pogány társaikkal. Így lett Samhainból Mindenszentek.

Habár Halloweent ma nagy előszeretettel társítjuk gondolatvilágunkban az Amerikai Egyesült Államokkal, azt azért érdemes tudni, hogy oda is csupán az ír és skót emigránsok közvetítésével került, akiknek legnagyobb hulláma a 19. század második felében érkezett, és a 20. század utolsó negyedéig jóformán csak az angol-szász országokban volt élő hagyomány.

A modern kori Haloweennek egyik legfontosabb jelképe a töklámpás, és szokásként kapcsolódik hozzá az ún. „trick-or-treat”-elés, amikor is gyermekek házról-házra járnak és „csínyt vagy édességet” felkiáltással gyűjtenek finomságokat az ott lakóktól, miközben ijesztőbbnél ijesztőbb jelmezeket viselnek.

A töklámpáshoz (angolul jack-o'-lantern) az ír néphagyományban egy legenda fűződik, aminek több változata is él. Az egyik: Egy szép napon odament a részeges Jackhez az ördög és hívta a pokolba, de előtte felajánlotta, hogy igyanak még meg egy italt. Jack azonban nem akart vele tartani, ezért hát furfangos cselt eszelt ki inkább, és ravasz módon megkérte, hogy válasszon egy almát az almafájáról, mire az ördög felmászott a fára. Jack tudta, hogy mitől fél az ördög, és a fa oldalára egy keresztet rajzolt. Az ördög nagyon megrettent a kerestől és nem is mert lemászni, kénytelen volt a fa ágán kucorogni. Az ördög addig-addig egyezkedett a furfangos kováccsal, hogy ígéretet tett arra, hogyha leengedi az ördögöt a fáról, (mivel Jack életében sok rosszat tett) nem kerülhet, azaz nem engedi be a pokolba. Jack ekkor megengedte az ördögnek, hogy lemásszon a fáról, aki abban a pillanatban el is tűnt. Azonban amikor Jack meghalt, lelke a menny és a pokol között rekedt, mert a mennybe nem engedték be, mivel élete során sokat részegeskedett és bűnös módon élt, de az ördög sem akarta a pokolba befogadni, mert nagyon haragudott Jackre a régi csínye miatt. Jack arra kérte az ördögöt, hogy legalább egy kis fényt adjon neki, hogy megtalálja a visszautat az élők világába. Végül az ördög megszánta és egy izzó fadarabot dobott Jacknek a pokol katlana alatt lobogó tűz parazsából, az örökké izzó parazsat Jack egy kivájt takarmányrépa belsejébe tette, amit a nyugtalan lelkének szánt, világító lámpásnak. Azóta Jack lelke ennek a takarmányrépa lámpácskának a fényénél keresi a megnyugvását. Amerikában aztán a takarmányrépát az őshonos sütőtök váltotta fel, mely könnyebben kivájható, faragható és jobban látható. Az első ilyen lámpás használatáról a 17. századból van információ. **László atya**

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Kurczina Terézia SJC, Varga Ili.

Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com

Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

Pécel, 2021. Okt. 31 – Nov. 7.

Évközi XXXI. hét

		Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok
30	SZOMBAT		Előesti sztm: 18:00	élő Ilona	
31	VASÁRNAP	ÉVKÖZI 31. VASÁRNAP	10:30 18:00	+szülők és testvérek +Anna és László szülők	
1	HÉTFŐ	MINDENSZENTEK	10:30 18:00	Pro populo egy család élő és + tagjai	Temetői ájtatosság: 16:00
2	KEDD	Halottak napja	7:30	Egyházközségünk elhunytjai	Csendes Szentségimádás 19:30-21:00
3	SZERDA	<i>Porres szt Márton</i>	7:30	Gyóni család élő és + tagjai	
4	CSÜTÖRTÖK	Borromeo Szt Károly	—————		Szentségimádás 8:00-21:00
5	PÉNTEK	Szt Imre herceg	18:00	RT élő és + tagjai	
6	SZOMBAT		Előesti sztm: 18:00	+Zeller János és felesége Haraszi Eszter	Elsősombati engesztelő ima 14:30-17:30
7	VASÁRNAP	ÉVKÖZI 32. VASÁRNAP	10:30 18:00	+Wagner Károly és +Tóth Sándor Terét és Erzsébet édesanya lelki üdv.	Egyházközségi Szentségimádás 16:30 – 17:30

- Sírmegáldásra a sekrestyében lehet feliratkozni okt 31-ig. A megáldásra nov. 1-én a temetői ájtatosságot követően kerül sor.
- Egyházközségünkben a jubiláns házaspár miséje dec. 12-én, Örömvasárnap lesz. Kérem a kedves Testvérek segítségét a meghívók címzettekhez való eljuttatásában! Kérem továbbá, hogy a ha valaki kimaradt véletlenül a felsorolásból, vagy tud olyan házaspárról, akik idén ünneplik egyházi házasságkötésük kerek/neves évfordulóját, de nem hangzott el a nevük, az jelezze a plébánosnak.
- A tisztítótűzben szenvedő lelkek javára fordítható teljes búcsút nyerhet az a hívő, aki:
  - nov 1-től 8-ig áhítatos lélekkel temetőt látogat, s legalább lélekben imádkozik az elhunytakért
  - halottak napján templomot vagy kápolnát áhítattal meglátogat, s egy Miatyánkot és egy Hiszekegyet elimádkozik.
- A Szív újság októberi száma a sekrestyében átvehető.
- Templomunk a karácsonyi ünnepekre új, korszerű hangosítási rendszert kap. A munkálatok november második felében kezdődnek majd és 2,5 millió forint lesz a beruházás. Kérjük a kedves Testvérek lehetőségeikhez mért anyagi támogatását a megvalósításhoz! November és december első vasárnapján a hétfői miséken a perselyadományokat erre a célra, az új hangosításra gyűjtjük. Elpöre is köszönünk minden hozzájárulást!